

SLOVENEC.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 4 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicijska, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 121.

V Ljubljani, v ponedeljek 1. junija 1891.

Letnik XIX.

Vabilo na naročbo.

S 1. junijem prične se nova naročba na

„SLOVENCA“,

h kateri najljubšeje vabi

upravnništvo.

Naročnina razvidi se na glavi lista, a na naročnike, ki se oglašajo, pa ne dopošljejo naročnine, se ne ozira.

Državni zbor.

Z Dunaja, 30. maja.

Državne ceste in Sava.

Poleg osuševanja ljubljanskega močvirja je za deželo Kranjsko velike važnosti vprava Save in preložitev državnih cest na Dolenjskem. Sava se vprava kot državna voda samo do črnuškega mosta, je pa nad mostom enako huda, če se ne hujša kakor pod mostom ter je zlasti okoli Gameljnov ljudem napravila že silno veliko škodo in odnesla dosti lepih njiv in travnikov. Prizadevanje naših poslancev meri torej na to, da naj se tudi gorenji del Save uvrsti med državne vode, ki se vpravljajo na državne troške.

Druga važna reč je način vprave same, ki se izvršuje po izdelanih načrtih. Ali v marsikaterem okraju, zlasti okoli Kresnic in Hotiča proti Litiji je trganje Save tako silovito, da je treba nujne pomoči, ako hočejo še kaj rešiti. Jevnici in Gorenjim Poljanom odnesla je Sava skoraj že dve tretjini njiv

in travnikov ter se je že tako blizu pririla do železnice, da je v nekaterih krajih spodkopala poleg železnice ležečo cesto in da bo moralo županstvo vsled tega prepovedati vozarjenje po tej cesti.

Znano je tudi, kako potreben bi bil most čez Savo pri Radečah, o katerem se je že večkrat govorilo in sklepalo v deželnem zboru kranjskem. Ali dežela in občina sami ne morete napraviti tega mostu, ki bi veljal 40.000 gld., če bi bil pa železen celó 90.000 gld.; treba je zanj tudi državne podpore, katera je tembolj opravičena, ker je omejen most velikega pomena tudi za vojaštvo.

Stara je tudi zahteva zaradi zboljšanja državnih cest po Dolenjskem in zaradi njih preložitve, ki je tem potrebnejša, da bodo imeli ljudje položne dovozne ceste k dolenjski železnici. Državni poslanci dotičnih okrajev, Klun, Povše in Šuklje imeli so v vseh teh zadevah večkratne obravnave med seboj in se dogovorili, da naj poslanec Šuklje kot član budgetnega odseka vse te reči v razgovor spravi v odseku. To je danes storil in nalogo svojo rešil z navadno svojo temeljitostjo. V današnji seji so se namreč razpravljale ceste in vodne stavbe. Šuklje se je pri tej priliki zahvalil vladi za dosežanje zboljševanje državnih cest na Kranjskem, ob enem je pa poudarjal potrebo nadaljevanja preložitve karlovske velike ceste, ker bi se sicer promet iz metliškega okraja tudi zanaprej obračal proti hrvaški zemlji ter se ogibal domačih krajev. Vlada naj torej nadaljuje že pričeto preložitev te ceste ter naj za to delo potrebni znesek postavi v državni proračun l. 1892. Dalje omenja važnost mostu čez Savo, ki bi pri Radečah vezal deželo Kranjsko in Štajersko, in ki je ravno zaradi tega vreden, da izvršitev njegovo podpira tudi vlada. Konečno je omenjal tudi okrajne ceste skozi idrijsko dolino in po vzgledu svojega prednika v budgetnem odseku,

dr. Tonklija, priporočal vladi, da naj prevzame to cesto v državno oskrbovanje.

Dvorni svetnik baron Rotky odgovarjal je gledé ceste ob Idriji, da vlada prevzame to cesto, kadar bodo dovršene dotične obravnave in od državnega zbora dovoljeni potrebni denarji. Za splošno preložitev karlovske velike ceste potrebovalo se bode 150.000 gld.; v ta namen potrebne priprave se že delajo, in kakor hitro bodo potrjeni dotični načrti, se bode cesta kos za kosom preložila in v državni proračun postavili potrebni zneski.

Gledé državne podpore za železni most čez Savo pri Radečah sicer zdaj še ne more dati nobenega zagotovila, ker ta most ne veže nobene državne ceste, vendar pa obeta, da bode vlada kolikor mogoče ugodno presojala to reč, ako je ta most za javne koristi v istini tako velike važnosti, da je državna podpora opravičena.

Vladni zastopnik je sploh izjavil se, da je že sklep storjen v ministerstvu, da se bo cela državna cesta od Novomesta do Metlike preuravnala in zravnila, s tem je torej po prizadevanju poslanca Šukljeja silno važna pridobitev za promet na dolenjskem dosežena in bo novo zravnanost z Dolenjsko železnico zblížala tudi metliški okraj.

Poslanca Klun in Povše gresta v tej zadevi te dni k vojnemu ministerstvu, da bi tudi ono podpiralo to vprašanje in vladi priporočalo ta most v zdatno podporo.

Gledé predloga poslanca Šukljeja, da bi se tudi nad črnuškim mostom Sava kot državna reka smatrala in uravnala, odgovoril je vladni zastopnik, da je v ministerstvu že storjen tak sklep, ker ministerstvo samo priznava ondote razmere kot nujne poprave potrebne, in to že iz razloga in ozira na črnuški državni most, ki bo v nevarnosti, ako

LISTEK.

Ponočni kralj.

Francoški spisal A. de Lamothé.

(Dalje.)

IV. Poglavlje.

Umor.

Kakor skrbno so tudi Hadfield, Marija in Tom molčali o dogodku, bilo je nemogoče, da bi ga Peter ne bil zvedel. Oče mu je povedal samo o povišanju najemnine, ne da bi bil omenjal pogojev, katere mu je stavil Jan Pressmann. Poslednji pa je želel, da bi Peter o tem zvedel, kajti vkljub sovraštvu, ki ga je gojil do njega, bil je prepričan, da je mladi Irec toliko blagodušen, da se bode žrtvoval svoji rodbini. Poklical je tedaj več najemnikov iz Malibory-ja k sebi ter jim je razložil, da mora Peter proč, da reši očeta, brate in sestre.

„Če bodo izgnani“, dejal je, „zgodilo se bo zato, ker je Peter brezsrčen sin, brez časti, brez usmiljenja; ker je samopridnež.“

Vrnivši se v svoje koč, povedali so to svojim ženam. Agent je to prej vedel, ter je to storil z namenom, ne da bi bil govoril tudi o ukazane ženi s hčerjo Mullingham-ovo. — Nobena stvar se ne more bolj popačiti, nego ta, ki se dá v zobe onim ženskam, ki rade pred tujim pragom pometajo — ter vsako stvar s svojo domišljijo okinčajo. Pred

koncec tedna je slehern bil prepričan, da je Peter vsega kriv.

„Zakaj ne bi se“, tako so presojali, „naselil v okolici, ako sme Zaliko vzeti, on pa tišči tu na to posestvo, ki ga bode vendar po ženitvi moral zapustiti. Sin, ki tako ravna, nima sreč.“

„Da, kdo pa vé, ali se res s hčerko Tomovo misli oženiti“, pripominajo stare ženske; „tu mora še kaj družega biti.“ — In vedno neugodnejša domišljavanja so sledila.

Ako tudi je bilo dobro ime Zalikino popolno čisto, da bi radi tega trpela, bilo je pri Petru drugače. Polagoma dohajale so te, za njegovega bratrance razžaljive novice k Tomu, kateri je je povedal Juriju Hadfieldu. Slednjič sklene ta sinu vse povedati. Bal se je nevihte; ni je bilo. Mladič se je premagal. Mirno je poslušal očeta; skoro hladnokrvno, bi rekli, ko bi ga ne bila izdajala izvanredna blodost in krčevito stiskanje ustnic. Tiho je na to odšel v hišo, povečerjal malo podzemljice ter vlegel se spat. — Tudi Zalika je zvedela dogodek; prejkotala je vso noč. Nadejala se je, da pride drugi dan, da ga bode tolažila. Preminul je dan, a Petra ni bilo blizu. Odšel je zgodaj v gozd, odkoder je od jutra do večera odmevala njegova sekira. Hlastno je sekal, kakor da hoče ves gozd posekati. Zalika se je še bolj jokala; mislila je, da jej grozi radi tesnosrčnosti agentove. Prihodnji teden je imela nesti maslo v Glengariff. Premišljujé, kaj bi bila vendar pregrešila — stopa počasi naprej. V hipu

zagleda Petra, ki je slonel ob naslonu Cromwellovega mostu ter zrl v vodo.

Iznenadena je obstala. A on jo je slišal priti; takoj jej stopi naproti ter jej smehljaje podá roko.

„Nisem se nadejala, da bi te tukaj našla“, dé ona očitačoče.

„Pričakoval sem tebe, Zalika“, de je mehkó, „s teboj moram govoriti.“

„Včeraj že sem mislila, da boš prišel.“

„Moral sem stvar premisliti, predno sem se odločil... Saj veš, kaj se je zgodilo.“

„Vse.“

„Potem poznaš tudi pogoje, katere je Angličan, — Bog nas obvari pred njimi! — stavil.“

„Poznam je.“

„Da rešim očeta in rodbino — imam le jeden pogoj: zapustiti dom.“

Deklica povesi glavo.

„Ko bi tega ne storil, draga moja, bil bi zaničevanja vreden človek; v obraz bi se mi smelo očitati, da nisem Irec — ali ne?“

„Res je“, vzdihne deklila.

„Sel bom torej proč, daleč proč, v kraj, kjer bodem mogel kot prost mož delati, denar zaslužiti in svoje stariše podpirati; moj brat in moje sestre so premladi, da bi pomagali očetu — a on bode najemnino komaj, komaj utrpel.“ — Tiho ga je Zalika poslušala. Povesila je oči; ko pa je utihnil, skušala se je nasmehniti.

(Dalje sledi.)

se ne vredí Sava nad mostom in spravi v redno skupno vodotočje.

Izjavlja dalje, da bo deželna vlada kranjska dobila nalog, še to poletje na lju kraj pregledati vse, da se izdelajo potrebni načrti in da se potem z deželnim zastopom doženejo dotične obravnave gledé izvršbe brambenih zgradb. Ta komisija mogla bo ob enem tudi na lju kraj pregledati škode, katere navaja poslanec Suklje, ki se gode osobito občinama Kresnice in Litija, da se tudi tam potrebne zgradbe izvrše v brambo ondolnih zemljišč.

Politika prazne roke.

Veliko je bilo veselje mej Mladočehi po volitvah na Češkem, ko je bila uničena staročeska stranka in so bili izvoljeni skoro sami Mladočehi. Pa ne le na Češkem, temveč tudi kratkovidni politiki pri nas in v Zagrebu so se radovali te zmage, pričakujoč, da se ž njo začenja boljša doba za avstrijske Slovane. Kdor je pa imel malo več trezne razsodnosti, je pa takoj spoznal, da to ne more imeti dobrih posledic. Mi tukaj ne bomo ugibali, so li Mladočehi Staročehi odločnejši, ker tudi prvi so poslednja desetletja marsikaj storili, kar nikakor ne dokazuje o njih posebni narodni odločnosti. Doslednejši so pa Staročehi gotovo bili, nego dr. Gregr. Naravnost političnih načel svojih nikdar zatajili neso; dr. Gregr je pa zaničeval in proslavljal češko narodno pravo. Zabavljaj je proti verski šoli, pa jo vendar Tirolcem zopet obetal, če se zvežejo z Mladočehi. Sploh je bilo postopanje Mladočehov tako, da jih noben razsoden človek za resne politike zmatrati ni mogel. Da od taci mož ni bilo dobrega pričakovati, je čisto naravno.

V parlamentarnem življenju pa ne odločuje odločnost. Najostrejši, recimo tudi najboljši govor ne preveri nasprotnika. Glavna stvar je, da mora biti stranka, ki hoče kaj doseči, sposobna pridobiti si dobrih zaveznikov, če sama morda nema večine. V Avstriji pa nobena stranka v parlamentu večine nema sama in je tudi pridobiti ne more zaradi velicega števila raznovrstnih narodnosti in zaradi različnega zgodovinskega razvoja posamičnih delov naše države. Vsaka je navezana na druge stranke, sklepati mora z drugimi strankami kompromise in sem-tartja kaj odjenjati od svojih zahtev. Res, da to ni veselo, ali razmere so take, da drugače ne gre. Vsaka stranka, ki bi ničesa ne hotela prijenjati, mora ostati osamljena in vsi naporji njeni biti morajo brezuspešni. Tako ni le s slovanskimi strankami, to je skušil tudi dvorni svetnik Lienbacher s svojimi pristaši, kateremu velike nadarjenosti in zgovornosti nikdo odrekal ne bode.

Mladočehi so mislili, da se bode za njih prijateljstvo na Dunaju poganjala vlada, in da bodo njih zaveznik iscale razne stranke, oni pa ponosno sedeli in glasovali sedaj z jedno, sedaj z drugo stranko, katera jim bode več obljubila. V svoji ošabnosti pa neso pomislili, da neso sposobni za tako politiko. Mi ne rečemo, da ima taka politika tudi svojo dobro stran, ali tirati jo more le kaka zmerana stranka, katera lahko glasuje z desnico ali levico, ne da bi morala zatajiti načela svoja. Stranka, ki se misli polotiti take politike, ne sme si nakopati sovraštva nobene stranke z nepremišljenimi govori in napadi. Vedno si mora misliti, kaj če današnji moj nasprotnik mi ne bode jutri drag zaveznik? Mladočehi so pa po svojih glasilih, na shodih in v postavodajnih zastopih brezozirno napadali Poljake, konservativne veleposestnike, nemške konservativce, levičarje in vlado, sedaj pa pri njih iščejo zaveznikstva. Čisto naravno je, da nobena stranka sedaj zanje ne mara. Omeniti pa moramo tudi, da je politika od slučaja do slučaja jako težavna. Le v silni zadregi in to, če ni nobene druge pomoči, se vlada obrne do take stranke, ker vé, da jej ž njo ni pomagano, potem pa gleda, da se je otrese, in drugje dobi boljše nadomestilo. Marsikaka vlada bi pa celo rajši odstopila, nego bi morala pri vsaki priliki beručiti za tako podporo. Pa tudi stranke posebno visoko ne cenijo tako negotovega zaveznikstva. Velike naloge se ne dajo hitro doseči, zato pa tudi nobeni stranki z omahljivimi zavezniiki ni pomagano v važnih vprašanjih. V manj važnih zadevah se pa tudi nikdo tako ne poganja za zavezniike. Ko bi bili Mladočehi vse to dobro premislili, bili bi morali precej vedeti, da bode njih položaj na Dunaju grozno težaven.

Posebno se pa opaža, da vlada in Poljaki ne marajo nobene zveze z Mladočehi. Češka liberalna glasila to tolmačijo s tem, da je Taaffe te dni sklenil

približati se levičarjem in jim pomagati na krmilo. To je pa le zvito zavijanje resnice, s katero hočejo Mladočehi slepiti volilce in opravičevati svoje nevspehe na Dunaju. Ko bi Taaffe tako vnet bil za levičarje, gotovo bi ne bil napel vseh sil, da se je znova ohranil Hohenwartov klub. Preverjeni smemo biti, da bi vlada takoj oddaljila se od levice, ko bi na desnici nastale razmere, kakoršne so bile v prejšnjem državnem zboru. Da se grof Taaffe približuje levici, temu je le to krivo, da so stole Staročehov zaseli Mladočehi. Ž njimi se pa vlada nikdar sporazumeti ne more. Mladočehi ne morejo lahko poprijeti se oportunistične politike, posebno kar se tiče češkega prava, ne morejo hoditi za Riegrom. Toliko so govorili za to pravo, da se sedaj umakniti ne morejo. Vlade bi ne mogli dolgo podpirati, če jim uresničenje tega prava odločno ne obljubi in tudi se ne loti tega uresničenja. Tega pa Taaffe storiti ne more, zato se pa ne poganja za njih zaveznikstvo, in se nagiba vedno bolj na levo stran.

Kako sodi Taaffe o tem pravu, ne vemo. Pa naj bi on bil še tako za češko pravo, bi ga vendar izvesti ne mogel pri sedanjih razmerah. Za to bi bilo treba v državnem zboru dvetretjinske večine, katere pa ne dobi nobena vlada pri sedanjih razmerah. Čehi sami morajo poprej za to pripraviti tla, to je pridobiti si druge stranke za svoje želje. Mladočehi so pa s svojim postopanjem le razburili duhove, tako, da sedaj misliti ni, da bi Nemci privolili v tako spremembo ustave. V Mladočehi imajo Nemci vse premalo zaupanja, da bi v taci zadevah jih mogli podpirati. Poprej se češko državno pravo tudi uresničiti ne bode dalo, da se Nemci preverijo, da je njih gospodarstvu v Avstriji že odzvonilo, da se pa tudi nemajo bati, da bi na Češkem se kratila njih popolna enakopravnost. Dokler pa bodo Mladočehi imeli odločilno besedo, pa Nemci tega zupanja gotovo ne bodo dobili in vlada pri najboljši volji češkega prava uresničiti ne more, zato se pa na Mladočehi ne ozira. Od tod prihaja, da se njih zahteve tako odločno odklanjajo, kakor se neso nikdar zahteve češkega naroda. Dokler je bil Rieger v državnem zboru, se vlada ni upala naravnost izreči proti češkemu notranjemu jeziku, kakor se je sedaj. Nič boljših uspehov pa nemajo Mladočehi v bodoče pričakovati.

Gotovo je žalostno, da se tako postopa na Dunaju z zastopniki jednega najizobraženejših avstrijskih narodov. Še žalostneje je pa, da spremenjeni položaj slabo upliva ne le na češko, temveč na vso slovansko politiko. Kolikor se vlada bolj približuje levici, tolike manj imamo od nje pričakovati avstrijski Slovani. Tako je teh šest let le malo upanja, da bi narodna enakopravnost storila dalje kak korak. Vse to zakrivila je zmaga Mladočehov, katero smo mi precej obžalovali. Mi mislimo, da so Mladočehi po poslednjih izjavah v budgetnem klubu sami spoznali, da je Staročeh Bräf imel popolnoma prav, ko je rekel, da bode mladočeska politika proste roke postala politika prazne roke, ali žalibog, da ne bode politika prazne roke le za Čehi, temveč tudi za druge avstrijske Slovane, da se ž njo torej za nekaj let zavré daljši razvoj ustavnih pravic v Avstriji.

Politični pregled.

V Ljubljani, 1. junija.

Notranje dežele.

Staročehi in vlada. „Hlas Naroda“ misli, da se ves narod češki mora upreti vladi, ko se je izjavila, da je zoper češki notranji uradni jezik. Narod češki nikdar ne bode popustil te zahteve. Zato pa tudi Staročehi ne morejo več podpirati vlade, ker se ne morejo odreči pogojem svojega obstanka. V tem zmislu pišejo tudi drugi staročeski listi. Vsi so pa proti temu, da bi se vsi Čehi zbrali okrog Mladočehov, ker so baš ti največ zakrivali, da se češke želje tako prezirajo na Dunaju. Javno mišljenje na Češkem se tudi vedno bolj obrača od Mladočehov, ker narod vedno bolj spoznava, da ne bodo ničesa dosegli na Dunaju, ker nobena stranka ne mara za njih zaveznikstvo. Zavoženi voz mogli bi na pravo pot spraviti le Staročehi, kateri bi v državnem zboru lahko dobili zanesljivih zaveznikov.

Izjava grofa Taaffeja je na Mladočehi napravila silen vtis. Spoznali so svojo onemoglost. Njih glavno glasilo sedaj piše, da se morajo zjediniti vsi Čehi, ker sedaj ne gre le za jedno stranko, temveč za koristi vsega naroda češkega. S tem, da je grof Taaffe se izrekel, da se sedanja ustava mora utrditi, dal je razumeti, da hoče odstraniti vse češko vprašanje. Ta izjava je izzivanje češkega naroda. Čudno se čita v Gregrovem glasilu ta klic po jednosti, ker so baš Mladočehi zasejali neslogo mej

narod češki. Dozdeva se nam, da se Mladočehi bojé prevzeti odgovornost za svoje delovanje in bi zatorej radi, da se vsi Čehi zjedinejo, da bi potem odgovornost na vse zvalili. Mi ne verjamemo, da bi se vsi Čehi hoteli združiti okrog sedanjih vodij, zato bodo pa že Mladočehi sami morali biti odgovorni za svojo neuspešno politiko.

Poljaki in ustava. Poljski listi so izvedeli, da je poljski klub sedaj za to, da se ohrani sedanja ustava, če tudi se ne odrečejo avtonomističnim težnjam. Vse kaže, da je grof Taaffe že vedel, kako sodijo Poljaki, ko je, odgovarjajoč Mladočehom, v klubu zagotavljal, da vlada želi, da se utrdi sedanja ustava. Ko bi vlada ne bila gotova poljske podpore v taci zadevah, bi se ministerski predsednik gotovo ne bil upal tako odločno izraziti.

Debata o reformi uprave v ogerski zbornici postaja vedno burnejša. V petek je poslanec Szederkenyi zagovarjal komitatno zistemo, ki je utemeljena v ogerski zgodovini. Ko mu je hotel odgovorjati ministerski predsednik, je bil tak hrup v zbornici, da skoro govoriti ni mogel začeti. Ministerski predsednik je razložil potem, da ni res, da bi na Ogorskem upravne uradnike volili že tisoč let, temveč volijo jih jedva sto let. Sedanja ustavna uprava se po njegovem mnenju ne strijua s parlamentarizmom. Koncem je zagotavljal, da reforma uprave ni naperjena proti nobeni narodnosti, ali je vendar priznal, da se bode ž njo mnogo prebivalcev pridobilo za ogersko državno idejo. To bi se z drugimi besedami pač reklo, da bode nova uprava dobro sredstvo za madjarizacijo.

Vnanje države.

Iztiranje srbske kraljice. Jako čudno vlogo pri iztiranju kraljice je igrala srbska liberalna stranka. V skupščini je večina liberalcev glasovala za iztiranje. Sedaj, ko so liberalci videli, da narod simpatizuje za kraljico, je pa liberalni klub se izrekel, da obsoja iztiranje. Da, celó regenta Ristića in Belimarkovića je izključil iz liberalne stranke, ker sta sili, da se kraljica izтира. Pri razsodnih ljudéh se tako postopanje liberalne stranke pač ne bode odobravalo. Če so možje za kraljico imeli toliko simpatij, zagovarjali naj bi jo bili v skupščini in sploh z vsemi silami delovali proti iztiranju. Postopanje naprednjakov v tej zadevi je pač bilo doslednejše in poštenejše. Omeniti pa tudi moramo, da so baš liberalci se jako laskali kralju Milanu, dokler ni ostavil dežele. Pri znanem banketu, na katerem je Milan zabavljajl proti radikalni vladi, so bili skoro sami liberalci in so jako proslavljali bivšega kralja.

Príhod carja v Moskvo. Poročali smo že, da je „Standard“ izvedel, da so bili francoski razstavi v Pariz doposlani zaboji z dinamitom, da je bila podkopana železnica, ko se je imel car pripeljati v Moskvo. Te vesti angleškega lista neso verjetne, ker je težko, da bi se take stvari tako hitro izvedele v London. Res je pa, da je car več dni pozneje potoval v Moskvo, nego se je to iz Peterburga naznanilo. To prikrivanje pravega časa carskega potovanja je pa karakteristično za ruske razmere.

Premeščenje ruske prvostolnice v Moskvo. „Kreuzzeitung“ je zvedela, da mislijo rusko prestolnico premestiti v Moskvo. Ta misel ni nova. Ruska konservativna stranka se za to že dolgo prizadeva. To premeščenje bila bi zmaga staroruske konservativne stranke in bi dokazovalo, da v Rusiji nikakor še ne mislijo na nobene liberalne reforme. Car je pa tudi preverjen, da bode v Moskvi varnejši nego v Peterburgu, kjer se nihilisti ložje zbirajo, ker jim je kratka pot v inozemstvo.

Rumunija in Rusija. Rusija z rumunsko vnanjo politiko ni zadovoljna, ker Rumuni hočejo vsekako obvarovati samostojnost svojo. Nevolja Rusije se je posebno pokazala, ko je rumunski kralj praznoval petindvajsetletnico svoje vlade. Vse evropske države so po svojih zastopnikih kralju častitale o tej priliki, le ruska je to slavnost popolnoma prezrla. Rusom sedanji rumunski kralj tudi ne ugaja, ker je katolik.

Volitve na Holandskem bodo dné 9. junija. To bodo druge volitve, odkar se je razširila volilna pravica. Leta 1888 so bili propali liberalci, ali letos pa razmere za konservativce ne stojó tako dobro in se je bati liberalne zmage. Konservativna večina ni bila jedina v nekaterih važnih vprašanjih in zatorej delovanje zbornice ni bilo tako vspešno, kakor je bilo želeti, kar pa znajo liberalci dobro uporabiti pri volitvah.

Izvirni dopisi.

Iz Rusije, 29. maja. (Železnica skozi Sibirijo. — Azijska razstava.) Sedaj, ko je potihnila govorica o napadu na carjeviča v Japanu, obračata največjo pozornost ná-se dve stvari, začeto grajenje sibirske železnice in pa azijska razstava v Moskvi. Kolikega pomena da je grajenje sibirske železnice, to se še danes nikakor prav presoditi ne more. Ž njo se bode za Rusijo začela nova doba narodno-gospodarskega in političnega razvoja. Skoro smelo smemo reči, da po dograjenju te železnice se bodo razmere v Rusiji tako premenile, da se bodo morali lotiti velikih reform. Ž njo se bode ruska država takorekoč jako razširila. Sedaj je Sibirija za

Rusijo več le nekaka kaznilnica, ali potem pa postane njena zakladnica.

Pri Vas imate o Sibiriji napačne pojme. Predstavljate si jo kot deželo, v kateri je skoro celo leto zima, ki torej skoro ničesar ne rodi. Da Vi tako sodite o Sibiriji, temu se ne čudimo, vsaj se še pri nas v Rusiji dobé ljudje, ki vrednosti Sibirijske ne poznajo. Tako je knez Meščerski v svojem „Graždaninu“ se vedno protivil grajenju sibirske železnice, češ, kaj pa bomo izvažali?

Kateri so pa imeli priliko, s to deželo se bolje seznaniti, pa drugače sodijo o njej. Pokojni Aleksander Hercen, ki je kot očividec poznal Sibirijo, se je izrekel o njej, da je to dežela prihodnosti. Obžaloval je, da Rusija ne zna prav uporabiti tega zaklada. Mož je tudi prav imel. Mnogi kraji Sibirijske, posebno južni, so jako rodovitni. V njih se bode lahko pridelalo mnogo žita in drugih kulturnih rastlin. Ker ima Sibirija kontinentalno podnebje, so res zime precij hujše, nego pri Vas na Slovenskem, ali za zimo nastopi v Sibiriji hitro gorko, da, celó vroče poletje, in zemlja tu silno naglo ozeleni. Ne manjka pa v Sibiriji tudi lepih krajev, katere bodo radi pohajali tujci. Ne bode dolgo, pa bode Sibirija žitnica Evrope, ko bode ta železnica dodelana. Prebivalstvo se bode pa tudi lahko pomnožilo. Dežela, ki ima sedaj jedva deset milijonov ljudi, preživela jih bode lahko nad sto milijonov.

V Sibiriji so pa tudi pogoji za razvoj industrije. Posebno se bode rudarstvo in fužinarstvo povzdignilo, ko bode dodelana železnica.

Ob Uralu so že sedaj fužine, ki se morejo meriti z vsakimi evropskimi. Žato bode dograjenje te železnice uplivalo tudi na trgovske razmere v Evropi. Mnoge kovinske izdelke, ki jih je dosedaj Rusija dobivala iz inozemstva, bode potem izdelovali domá, to je, v uralskih in sibirskih fužinah.

Ruska trgovina se bode povzdignila, ko bode evropska Rusija zvezana s Tihim morjem. Iz Kitaja pohajali bodo pridelki in izdelki po suhem, ki prihajajo sedaj po morju, in ravno tako se bode po suhem izvažalo v vzhodne azijske dežele. Zato bode pa ta železnica škodovala tudi angleški trgovini.

Francosko razstavo je popolno zatemnela razstava srednje-azijska. Vsakdo, kdor je ogledal obe razstavi, bode rad priznal, da je azijska zanimivejša. Vspéh francoske razstave bil bi veliko večji, da niso skoro hkratu otvorili azijske. Lep je azijski vrt te razstave. Na njem se vidijo razne lepe cvetoče azijske rastline, mej katerimi sta postavljena kipa carja in carice. V jedni dvorani je predstavljen v malem del ulice v Samarkandu. Po stenah dvoran so lepe slike prekrasnih azijskih pokrajin. Kdor ogleda te slike, se ne bode več čudil, da so nekateri v lepih srednje-azijskih pokrajinah, v heratski dolini, hoteli najti Adamov raj. Tukaj lahko ogledaš vse: orožja, orožja, obleko srednje-azijskih narodov. Razstavljeni so tudi razni pridelki in izdelki srednje-azijski. Posebno so lepi razni izdelki od srebra in raznobojne preproge.

Razstavljena je raznovrstna pavola, domača in ameriška, katera v Srednji Aziji dobro uspeva. Na razstavi se prepričaš, da bode ruska srednja Azija v kratkem nevarna tekmovalka Ameriki v pridelovanju pavole, Rusija pa bode jela v svojih tovarnah v velikem izdelavati pavolnate izdelke in bode v svetovni trgovini jela izpodrivati angleške. Zanimiva je tudi zbirka o pridelovanju svile, ki nam predstavlja ves proces pridelovanja svile od razvitka kokona do razpredenih svilnatih nitij. Vidno je, da se bode v Rusiji v kratkem lahko jelo razvijati izdelovanje svilene blaga. Občudovanja vredne so srednje-azijske svilene tkanine, ki nam spričujejo, kako fini okus imajo ti polomikani narodi.

Preobširno bi bilo, ko bi Vam hotel vse naštevati, kar se vidi na tej razstavi lepega in čudovitega, rudnin, rastlinskih semen in rastlin, kožuho-vine, raznih noš itd.

Kako pa Rusija skrbi za te kraje, nam kaže znanstveni oddelek. Razprostrti so tukaj po stenah ogromni načrti o velikanskih zgradbah, ki so se že zvršile, ali ki se nameravajo zvršiti za napeljevanje vode v teh krajih. Zares, kulturo v pravem pomenu Rusija širi po teh pokrajinah, katere je prerodila, poklicala v novo življenje.

Dnevne novice.

(Odlikovanje) Omenili smo že, da je presvetli cesar odlikoval gosp. profesorja Jos. Klemenčiča povodom njegovega umirovljenja z zlatim križcem

s krono za zasluge. Včeraj mu je vodja c. kr. učiteljske pripravnice vprilo učiteljskega osobja slovesno izročil cesarsko odlikovanje, poudarjajoč njegovo zaslugo za versko-nravno, patrijotično vzgojo učiteljskega naraščaja, katero je pospeševal vsikdar v lepi slogi z drugimi učitelji-kolegi. Izražala se je želja, naj bi gosp. slavljeneč v zasluženem pokoju prav mnogo let se še radoval visokega odlikovanja; tem željam pridružimo se tudi mi, želeč gosp. profesorju še: „Mnogaja leta!“

(Mestna hranilnica ljubljanska.) Meseca maja vložilo je v mestno hranilnico ljubljansko 371 strank 167,550 gold. 60 kr., vzdignilo pa 262 strank 88,048 gold. 97 kr.

(Dr. Stadler, — nadškof zagrebski.) Iz zanesljivega zasebnega pisma smo zvedeli, da je sarajevski nadbiskup dr. Stadler definitivno odločen za nadškofa zagrebskega; poroča se, da je k temu tudi došlo že potrjenje iz Rima.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) je doposlal gosp. Ivan Gliha od Sv. Križa pri Kostanjevici svoto 1 gld. 71 kr., nabranih pri tamošnji veselici dne 3. t. m. Hvaležno beležujoč to doposlanino, smo z gosp. dopošiljateljem jedne ter iste misli, da je tudi nam: „Zrnice do zrnice pogača“.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(V sobotni seji mestnega odbora ljubljanskega) je bil za župana izvoljen dosedanj župan g. Peter Grasselli. Konservativni odborniki so oddali pri volitvi bele listke. Za podžupana je bil soglasno izvoljen g. Vaso Petričič, zanj so glasovali tudi konservativni mestni svetovalci, ker so zanj tudi konservativci pri volitvi v mestni zbor oddali svoje glasove. — Omeniti nam je iz te seje, da se je na predlog dr. vit. Bleiweisa županu povišala funkcijska doklada od 2000 na 2600 gld.; tako da ima sedaj župan ljubljanski s stanarino vred plače 3000 gold. na leto. Konservativni odborniki so glasovali proti povišanju. — Dasi opravičeno dvomimo, da bi bil uprav sedanji trenotek ugoden za povišanje plače, nečemo kritikovati tega sklepa, vzlasti ker i mi spoznamo, da se dela množé od leta do leta, ter se nadajamo, da bomo čez tri leta o tem delovanju mogli izreči ugodnejšo kritiko, nego smo jo izjavili pri zadnjih občinskih volitvah, kar bo nam in ljubljanskim davkoplačevalcem mnogo lažje in prijetniše.

(Mestna uprava ljubljanska.) Pod tem naslovom smo objavili v našem listu članek, v katerem smo izrazili svoje prepričanje, da mestnemu živinozdravniku g. Skale-tu zadostujejo za stanovanje sedanje tri sobe, da je torej popolno nepotrebno na enem koncu novo nadstropje zidati na administracijsko poslopje, s čemer bi bilo združenih stroškov nad 3000 gold. — Vsled tega se je v sobotnem „Narodu“ razkoračil g. Skale v posebnem „Poslanem“ na „Slovenca“ ter udrihal ne po vsebini članka, ne po „Slovencu“, ampak po vrlem in neutrudnem mestnem odborniku g. dr. Gregoriču, češ da je on duševni oče omenjenega članka. Izjaviti moramo svoje začudenje nad takim naravnost iz trte zvitim, surovim postopanjem mestnega uradnika proti mestnemu odborniku in članu klavničnega ravnateljstva. Kaj tacega do zdaj še nismo čuli. — Zvedeli smo tudi, da je vsled tega dr. Gregorič izročil na magistratu vlogo, da se uvede disciplinarna preiskava proti mestnemu uradniku g. Skale-tu zaradi njegovih neosnovanih in surovih napadov na člana mestnega starešinstva. — Pristavili bi le še to, da g. Skale sam prizna, da je pri volitvah agitiral za svojega „šefa“, ter da si je štel to le v svojo dolžnost. Da je g. Skale res agitiral, to smo vedeli, a da je agitovanje dolžnost mestnega živinozdravnika, tega do sedaj nismo vedeli in tega ne verjamemo, dokler nam g. Skale tega ne pokaže zapisanega na svojem službinem dekretu. — O tej zadevi bomo obširneje spregovorili, ko pride v razgovor pri mestnem odboru.

(Trboveljska premogovska družba) kupila je na javni dražbi za 60.000 gld. krapinski premogovnik na Hrvaškem, ki je bil cenjen pol milijona goldinarjev.

(V Moravčah) je dne 24. maja zvečer pogorel en gospodar. Zavarovan je bil pri tržaški zavarovalnici. Zažgala je nora in mutasta ženska, ki se je že dalje časa tu potikala. Po dnevi je kazala otrokom, kako se potegne z žveplenko po rokavu. Ljudem se po pravici čudno zdi, zakaj dotična oblastva nimajo takih nevarnih ljudi v varnem zavetju, zlasti še, ker vedó, kako ogromne troške plačuje dežela za norišnice in razne bólnice. Neznano zločinko so v to poklicani organi iztirali menda samo do neke meje.

(Promet v poštni hranilnici.) Minolega leta se je vstevši kapitalizovane obresti vložilo 21,559.797 gld. 20 kr., a vrnilo 18,197.149 gld. 25 kr. Blagajnica je torej obogatela za 3,362.647 gld. 99 kr., in če prišteješ saldo iz prejšnjih let za 17,907,528 gld. 63 kr., opaziš vsega skupaj za 21,270.176 gld. 62 kr. Lani vloženi znesek je najvišji izmed vseh, kar se je vložilo v minolih sedmih letih. Pač pa so ga previšile vloge iz prvega leta s 4,001.741 gld. 12 krajcarjev. Te številke spadajo k oddelku „varčevalnemu“, a ne k „čerkovnemu“. Od dne 12. januarja 1883 do dne 31. decembra 1890 je bilo za 216 mil. 755.243 gld. 72 kr. prometa.

(C. kr. poštna hranilnica) se je v naši državi ustanovila na podlagi postave z dne 10. oktobra 1882. Zavod je svoje poslovanje začel v sledečem letu dne 12. januarja. Vsled § 8 iz rečene postave mora vodstvo poštnohranilničnega urada objavljati izkaz o prometu. Prvo takšno izvestje je izšlo za 1883 in 1884 skupno v jedni knjigi. Iz tega lahko posnameš, zakaj da je pred nekaterimi dnevi razposlana knjiga še-le „sedmi“ letnik z naslovom: „Siebenter Rechenschaftsbericht des k. k. Postsparkassen-Amtes für das Jahr 1890“. Naš list je važnejše podatke objavljaj vsaki mesec redno, odkar imenovani zavod obstoji; dotične črtice povzemamo po uradnih mesečno izdajanih okrožnicah. Razven tega smo o posameznih „letopisih“ govorili deloma v člankih-uvodnikih in deloma na drugem mestu. Onidan smo obljubili, da bomo tudi iz najnovejšega letopisa priobčili odlomke, o katerih sodimo, da bi ugajali slavnemu občestvu. A da ne utrudimo očij z mnogobrojnimi številkami, bomo odlomke po razmerah prostora podajali med ostalimi novicami.

Raznoterosti.

— Potujoča biblioteka. Neka posojilna večja biblioteka v Peterburgu omislila si je velik voz, na katerem je velika omara s knjigami. V ta voz gre 2500 zvezkov. Z njim bodo vozili knjige naročnikom na njih dom, da celo v letovišča v obliži Peterburga.

— Svetloba. Angleška učenjaka A. Downess in F. Bunt sta se prepričala, da solnčna ali dnevna svetloba najhujše uničuje bacile in vse one mala organska bitja v zraku, ki prouzročujejo razne bolezni. Zaradi tega so le svetla stanovanja zdrava in nikakor ni priporočati, da se z zastori svetlobi zabranjuje pot v sobe.

— Ženska telovadba. V Berolinu se sedaj aristokratske ženske posebno zanimajo za telovadbo. Najprej berlinske krasotice hodijo telovadit v telovadnico prof. Eklerja. Cesarica sama tudi prihaja telovadit in druge navdušuje za telovadbo. V kratke bode bajé ženska javna tekmovalna telovadba in se bodo dajale premije.

— Pišče s štirimi nogami izvalilo se je v Peterburgu, kakor poročajo ruski listi. Vse štiri noge so dobro razvite.

— Protestantška cerkev od dne do dne bolj razpada in najhujše brezverstvo se v nji vedno bolj razširja. Tako poroča socialdemokratski list „Vorwärts“, da je bilo l. 1889 izmed 100 otrok krščenih le 86, od 100 zakonov cerkveno sklenjenih le 64. V celi državi bilo je izmed 122.961 zakonskih 10.726 brez cerkvenega blagoslova, od 545.329 protestantskih otrok 30.164 ne-krščenih!!

— z —

— Vincencijeva društva. Pred kratkim izšlo je poročilo o delovanju tega baš v naših dneh prekornega društva za l. 1889. V vsem imelo je to društvo, kojega glavni namen je: skrbeti za zapuščene sirote in ubožce 7,911.140 mark dohodkov in 6,727.229 mark potroška. Med posameznimi deželami zajema prvo mesto Francoska z 1,961.200 mark dohodkov proti 1,629.947 mark stroškov, itd. Društva na Nemškem imela so 530.212 dohodkov proti 437.010 mark potroška; Avstrijsko-Ogrska pa 495.921 mark dohodkov in 341.531 stroškov.

— z —

— Kitajski škof na Dunaju. Apostolski vikar za vzhodni Hu-pé v Kitaju msgr. Epifaniam Carlassare, titularni škof madalonski in poprej dolgoletni misijonar v Kitaju, prišel je preko Rima na Dunaj.

— „Fremdenblatt“ in lunin mrak. Ko je bil zadnji lunin mrak, je bilo na Dunaju oblačno. „Fremdenblatt“ je pa vendar prinesel poročilo, da je bilo lepo vreme in so Dunajčanje lahko z veseljem opazovali krasno prirodno prikazen. Dotični poročevalec pač mraku ni opazoval, temveč je svoje poročilo že poprej spisal.

Telegrami.

Dunaj, 31. maja. Vlada je odredila, da imajo obrtni nadzorniki ogledati ječe, da poizvedó, kakšne so delavske in zdravstvene razmere.

Dunaj, 1. junija. (Zbornica poslancev.) Minister Taaffe je naznanil, da se osnujejo državni zavodi za preiskavanje živil in pa učni kurzi za organe javnega zdravstva, kakor hitro danes predložena vladna predloga postane zakon. — Zbornici poslancev predložena izvršilna postava ob odpravi svobodnega pristanišča v Trstu in Reki odreja, da se od dne 1. julija carini prosti vvoz blaga dovoljuje le v določene svobodne kraje ali pa pod carinskouradnim sozaklepom in kontrolo v javne in privatne magacine. Od zaloge inozemskega carini podvrženega blaga dne 1. julija mora se plačati carina, vendar se dovoljuje, da se vse ali pa nekaj blaga izvozi zopet v inozemstvo ali pa ohrani na svobodnih krajih ali v javnih, oziroma privatnih magacinah pod carinskouradnim sozaklepom. Za one vrste blaga, za katere so bile dovoljene oprostitve ali pa polajšave carine, se te oprostitve ali polajšave obdržé in se te vrste blaga še pomnože z drugimi blagi.

Dunaj, 1. junija. Trgovski minister predložil je zbornici poslancev načrt zakona o podrobnejših vredbah zastran pridruženja svobodnega pristraniškega okolisa tržaškega v avstro-ogersko carinsko ozemlje in pritrditve k naredbam ogerske vlade o uvrstitvi Reke v carinsko ozemlje. — Finančni minister predložil je načrt zakona o uvedanju državne užitnine v Trstu in okolici. — Vlada je predložila načrt zakona, s katerim se uvedó določbe proti občno nevarnim socijalističnim stremljenjem. — Poslanec Promber in tovariši predlagajo načrt zakona o uredbi plač državnih uradnikov.

Dunaj, 1. junija. Pri žrebanji srečk iz 1864 leta zadela je glavni dobiček serija 3108 št. 58.

Budimpešta, 1. junija. (Spodnja zbornica.) Vlada predložila je jednaka načrta zakonov zastran Trsta in Reke.

Belgrad, 1. junija. Belgrajski dopisnik časopisa „Times“ vprašal je Ristića zastran vojnih priprav proti Bolgariji. Regent mu je odgovoril, da Srbi nikakor ne mislijo začeti vojne z Bolgari. Srbske težnje glede na Makedonijo so le platonične. To vprašanje rešiti morala bi Evropa. Poslednja leta mladostnosti kraljeve porabila se bodo za notranji razvoj. Srbija izogibala se bode vsem prepirom s sosednimi državami.

Berlin, 31. maja. Nasproti poročilom raznih listov o obravnavah zastran premembe jamstev za daljni obstanek trodržavne zveze izvedela je „Post“, da je nedavno italijanski ministerski predsednik Rudini dal naznaniti na Dunaju in Berlinu, da Italija ostane vse-kako pri trodržavni zvezi.

Berolin, 1. junija. Zbornici poslancev naznanil je Caprivi, da se državno ministerstvo ni moglo odločiti, da bi pri zveznem svetu zagovarjalo ponižanje carine na žito. Splošne bede ni. Več je upanja na dobro letino nego ga je bilo pred 14 dnevi. Od ponižanja carine ni pričakovati občne koristi.

Berolin, 1. junija. Po resolucijah sklenjenih včeraj na shodu narodnoliberalne stranke, se hoče stranka držati načela, da narodnogospodarska vprašanja nimajo biti podlaga politični stranki. Zatorej se bode vsakemu posamičnemu poslancu prepustilo, da v trgovski politiki in zastran avstronemške trgovske pogodbe postopa, kakor hoče.

Pariz, 31. maja. V Portu au Prince na Haiti-ju je dne 28. maja buknil ustanek, katerega so hitro zatrli. Vlada italijanska odposlala je vojno ladijo v Port au Prince v varstvo svojih državljanov.

Moskva, 31. maja. Car in carica, velika kneginja Ksenija, veliki knez Sergej in njegova soproga ogledali so danes razstavo Francosko in v njej ostali 2½ ure.

Lizbona, 31. maja. Zbornici sta se danes otvorili. Program ministerstva se je ugodno vsprejel. Večina za novo vlado je zagotovljena.

Piccoli-jeva tinktura za želodec
je rahlo delujoča, vspešno učinkujoča, prebavna
organe vrejujoče zdravilno sredstvo. — Cena
steklenici 10 kr. (300—99)

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrina na 24 ur v mil.
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
30	7. u. zjut. 733.5 2. u. pop. 731.0 9. u. zveč. 731.4	15.0 24.0 15.6	sl. zapad " "	jasno " del. jasno	0.00
31	7. u. zjut. 731.5 2. u. pop. 731.5 9. u. zveč. 732.8	16.9 23.2 16.0	brezv. sl. svzh. "	oblačno jasno "	0.00

Srednja temperatura obeh dni 18.2°, in 18.5°, oziroma za 1.4° in 1.6° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

1. junija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	92	gl.	60	kr.
Srebrna 5% " 100 " 16%	92	"	50	"
5% avstr. zlata renta, davka prosta	111	"	10	"
Papirna renta, davka prosta	102	"	45	"
Akcije avstr.-ogerske banke	997	"	—	"
Kreditne akcije	300	"	50	"
London	118	"	—	"
Srebro	—	"	—	"
Francoski napoleonid.	9	"	34	"
Cesaraki cekini	5	"	56	"
Nemške marke	57	"	75	"

Smotniki za smotke in smotice
od visnjavine in drugih lesnih vrst.

Jako bogato izbor v finem

lesenem blagu,

rezbarijah, okvirih za fotografije in slike
in sprehodnih, gorskih in potniških pa-
licah, nadalje v kočarah in otroških vo-
zičkih priporoča najceneje prodajališče (10-7)

I. kočevska hišna industrija

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4.

St. 9779.

Tobacne pipe, tako imenovane zdra-
vilne subkadilke in visnjave cevi.



Zaradi oddaje

zidarskega, kamnoseškega in tesarskega dela

pri razširjenji klavnice za drobnico in nadzidanji uprav-
nega poslopja v mestni klavnici vršila se bode

dne 8. junija letos ob 10. uri dopoldne

pri mestnem magistratu ljubljanskem javna pismena
ofertna razprava.

Načrti, proračuni in pogoji so v pisarni mestnega stavbin-
skega urada (Špitalske ulice št. 10) ob navadnih uradnih urah
vsakemu na vpogled razgrnjeni.

Ponudbe je do določenega časa izročiti zapečatené in priložiti
jim vadijum znašajoč 5% skupnega po jednotnih cenah prera-
čunjenega zneska. Na ponudbe, izročene prekasno ali celó po
končani obravnavi, se ne bode oziralo.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
dne 27. maja 1891.

Župan: **GRASELLI** l. r.

Razglas.

Ker se počne žetev, c. kr. priv. vzajemna zavarovalnica
zoper požar v Gradcu vse p. n. gospode kmetovalce uljudno opo-
zoruje, da zavaruje ona poleg hiš in vsakterega pohištva, strojev,
živine itd. tudi

pridelke na njivah in senožetih zoper požar

po kar mogoče ugodnimi pogoji

Dotična vprašanja se uljudno vselej razjasnijo v zavarovalničnih
uradih (Gradec, Sackstrasse št. 20), pri zastopništvu v Ljubljani (Marije
Terezije cesta št. 2), kakor tudi pri vsakem okrajnem zastopniku, kjer se
tudi zavarovalne ponudbe sprejemajo.

Ces. kralj. priv.

vzajemna zavarovalnica zoper požar v Gradcu.

(1)

(Ponatis se ne plačuje.)



Globoko užaljenim srcem javljamo tužno
vest, da je Bogu Vsemogočnemu dopalo
našo preljubljeno mater, oziroma soprogo,
gospo

Marijo Pogačnik

po dolgi, mučni bolezni, prevideno s sveto-
tajstvi za umirajoče, danes, v ponedeljek
dne 1. junija, ob 1½ 2. uri zjutraj v 52. letu
njene starosti poklicati na oni boljši svet.

Pogreb bode v torek, dne 2. junija, ob
6. uri popoldne iz hiše žalosti Frančiškanske
ulice št. 6.

Svete maše zadušnice se bodo brale v
župni cerkvi Marijinega Oznanenja pri čč.
oo. frančiškanih.

Ljubljana, dne 1. junija 1891.

(1) Žalujoči ostali.

Naznanilo.

Podpisani okrajni cestni odbor okolice
ljubljanske naznanja, da bode **most na**
Fužinah (Kaltenbrunn) od 3. do 20. ju-
nija t. l. zaradi nujnega popravila za
vožnjo in hojo zaprt.

Okrajni cestni odbor okolice Ljubljanske.

Vič, dne 31. maja 1891.

Andrej Knez,
načelnik.

(3—1)

(2—1)

Razglas.